

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.230 van 25 april 1996
in de zaken A. 64.895/VII-13.316
65.094/VII-13.330.**

In zake : I. Eric VAN DEN DRIESSE, II. Ludwig DE TEMMERMAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. de gemeente BRAKEL,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

tussenkomen partij :

Erwin PROVOOST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE CROO-DESGUIN,
kantoor houdende te BRAKEL,
Lepelstraat 57.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric VAN DEN DRIESSE op 31 juli 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel van 15 mei 1995 waarbij aan Erwin PROVOOST de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een serre voor waterplanten op een perceel gelegen te Brakel, Heyveld/Molenhoek, kadastraal bekend 1e afdeling, Sectie B, nr. 20b;

Gezien het verzoekschrift dat Ludwig DE TEMMERMAN op 10 augustus 1995 heeft ingediend om de

schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de tweede verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat P. Taelman, verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat Fr. DE CROO-DESGUIN, die verschijnt voor de tussenkomenende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het artikel 91 van het procedure-reglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Erwin PROVOOST met verzoekschriften van 4 september 1995 heeft gevraagd om in de administratief kort gedingen te mogen tussenkomen;

Overwegende dat er grond bestaat om de zaken samen te voegen;

Overwegende dat de tussenkomende partij ten opzichte van de tweede verzoeker de volgende exceptie formuleert :

"1. hoofdverzoeker DE TEMMERMAN (laat) geen rechtmatig belang (...) gelden : uit zijn verzoekschrift blijkt dat zijn hoofdbekommernis de bescherming is van zijn rust en uitzicht : dit is geen rechtsgeldige grond tot schorsing.

Des te meer dat in de onmiddellijke nabijheid van de inplanting, er een waterzuiveringsstation is voorzien, terwijl verzoeker DE TEMMERMAN zelf recht over zijn huis nl op het perceel 22a een verkavelingsvergunning heeft aangevraagd, en toelating heeft bekomen tot verdeling in vijf bouwloten.

Dit laatste detail maakt eigenlijk de argumentatie van verzoeker DE TEMMERMAN omtrent de bescherming van zijn uitzicht op de ongerepte natuur en het vertrouwde woonklimaat effenaf belachelijk.

Men zal noteren dat het litigieus perceel grotendeels gelegen is in de landbouwzone, gedeeltelijk in de bouwzone";

Overwegende dat de tweede verzoeker eigenaar is van een woonhuis met grond gelegen te Brakel aan de Molenhoekstraat en de Zwalm, kadastraal bekend sectie A, nr. 1636/c; dat hij tevens samen met zijn vader eigenaar is van het weiland perceel 22c aan de overzijde van de Heyveldstraat; dat hij als gebuur van een voldoende belang doet blijken bij de schorsing van een bouwvergunning die volgens hem met schending van de wet is verleend; dat de exceptie van onontvankelijkheid die de tussenkomende partij in dat verband opwerpt, niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekers in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoeren van artikel 3, 6°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouw-aanvragen, onder meer doordat de bouwaanvraag niet openbaar werd gemaakt op de wijze en binnen de termijnen die in de artikelen 5 en 6 van dit besluit zijn bepaald, terwijl de aanvraag betrekking had op het bouwen van een werkplaats met een oppervlakte van meer dan 300 m²; dat verzoekers het middel als volgt toelichten :

"(...)

3. De kweek van dergelijke planten in een dergelijke grote oppervlakte (2.000 m²) zal ongetwijfeld samengaan met een belangrijke werkzaamheid. Zeer veel water, planten, voedingsstoffen, meststoffen, fungiciden, teelaarde, turf, bloempotten en dergelijke zullen worden aangevoerd en verbruikt/gebruikt worden. De kweek zelf van de planten zal eveneens een intensieve werkzaamheid vergen. Om een dergelijke investering te laten renderen, zal er zeker goed moeten worden doorge- werkt.

De inzet van vrachtwagens, kruiwagens, en ander rollend materiëel is onontbeerlijk. Regelmatig zullen producten en grondstoffen worden aangevoerd en afgevoerd. Er is ook een bureel nodig om een en ander administratief bij te houden. Al dan niet geautomatiseerde warmteregeling, ventilatie enz. is noodzakelijk.

Een grote oppervlakte zal moeten worden verwarmd, zodat een serieuze stookketel en mazouttank nodig zal zijn.

4. Het blijkt volgens hier en daar werd vernomen, ook de bedoeling zijn de serres als dekmantel te gebruiken voor de opslag van machines en voertuigen die de hr. PROVOOST gebruikt in zijn hoofdzakelijke bezigheid als aannemer van grondwerken, aanleg van opritten, tuinaanleg, enz. Temeer de hoedanigheid van de bouwheer als handelaar, dus met winstoogmerk, kan men zeker spreken van een werkplaats.
(...)"

Overwegende dat in haar nota de tweede verwerende partij stelt dat een serre dienstig voor een volwaardige plantenkwekerij welke bovendien gelegen is in het agrarisch gebied bezwaarlijk kan worden aangezien als een werkplaats in de zin van artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971; dat de tussenkommende partij de stelling bijvalt;

Overwegende dat artikel 3, 6°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, de openbaarmaking van de bouwaanvraag voorschrijft in geval de bouwaanvraag strekt tot "6°bouwen of herbouwen van werkplaatsen met een oppervlakte van meer dan 300 m², alsmede verbouwen van werkplaatsen, waardoor de oppervlakte ervan op meer dan 300 m² wordt gebracht, voor zover die werkplaatsen niet gelegen zijn in het industriegebied van een goedgekeurd plan van aanleg of van een ontwerpplan dat bindende kracht heeft, of in een industriegebied aangewezen krachtens de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie";

Overwegende dat de rubrieken opgesomd in 4° tot 6°, van artikel 3 van voormeld koninklijk besluit van 6 februari 1971 gebouwen van een bepaalde omvang viseren die geen residentieel karakter vertonen, met name winkelgebouwen, kantoorgebouwen en werkplaatsen; dat meer bepaald wat werkplaatsen betreft rubriek 6° het openbaar onderzoek voorschrijft in alle bestemmingsgebieden met uitzondering van de industriegebieden, dat

aangezien de vergunde serre bestemd is om in te werken, vooralsnog lijkt te moeten worden aangenomen dat zij een werkplaats is in de zin van de geviseerde bepaling; dat overigens de grootte van het gebouw waarin wordt gewerkt, veeleer dan de aard van het werk bepalend lijkt te zijn; dat voor het overige niet betwist wordt dat de serre een oppervlakte heeft van meer dan 300 m²; dat evenmin wordt betwist dat de bouwaanvraag niet aan de formaliteit van het openbaar onderzoek onderworpen werd; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede, in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde betreft, eerste verzoeker in zijn uiteenzetting in de vordering tot schorsing voldoende aannemelijk maakt dat hij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de aangevochten bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal lijden door een verlies van uitzicht op de Meulemeersen en de achterliggende glooiing; dat de bij de vordering tot schorsing gevoegde foto's, op een voldoende wijze aantonen dat hij rechtstreeks zicht heeft op het bouwperceel en op de vergunde constructie; dat het nadeel ernstig is in hoofde van de eerste verzoeker;

Overwegende dat uit de door hem overgelegde foto's en stukken blijkt, dat ook voor de tweede verzoeker het nadeel ernstig is, dat hij immers vanuit zijn woonkamer en voortuin een zijdelings uitzicht heeft op het bouwwerk; dat weliswaar, zoals de tweede verwerende partij opwerpt, tweede verzoeker geen rechten kan doen gelden op een mooi uitzicht of een zicht op open ruimte en het perceel niet gelegen is in een landschappelijk waardevol gebied; dat niettemin verzoeker de geplande constructie slechts hoeft te dulden indien zij wettig wordt vergund; dat voorts de omstandigheid dat het gebied niet is aangewezen tot landschappelijk waardevol gebied niet ter zake is nu mag worden aangenomen dat de

constructie tweede verzoekers uitzicht op het landschap zal aantasten;

Overwegende dat niet betwist wordt dat het door de verzoekers aangevoerde nadeel tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 64.895/VII-13.316 en 65.094/VII-13.330 worden gevoegd.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst van Erwin PROVOOST in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 3.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel van 15 mei 1995 waarbij aan Erwin PROVOOST de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een serre voor waterplanten op een perceel gelegen te Brakel, Heyveld/Molenhoek, kadastraal bekend 1e afdeling, Sectie B, nr. 20b.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig april
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.